

MUHAMMAD

FORDOMME OG FAKTA

Et debatoplæg, som tilbageviser nogle af de mest hyppige fordomme og usandheder om Profeten Muhammad (saws) og forklarer hans status og betydning for Islam og muslimer

MUHAMMAD
FORDOMME OG FAKTA

Udgivet af
Hizb ut-Tahrir
Skandinavien

Muhammad - Fordomme og Fakta

Hizb ut-Tahrir Skandinavien
September 2012

[ﷺ = fred og velsignelser være med ham]

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُو اللَّهَ
وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا

*I har visselig i Allahs Sendebud et pragtfuldt forbillede for den, der ønsker
Allah(s tilfredshed) og den Yderste Dag og ihukommer Allah meget.*

[al-Ahzab, 33:21]

Indholdsfortegnelse

Indledning.....	3
Muhammad - sand eller selverklæret profet?	7
Velstand, magt og prestige?	8
Forene araberne?	11
Epilepsi og vrangforestillinger?	13
Konklusion.....	16
Spredte Muhammad sit budskab med sværdet?	17
Er profeten Muhammads budskab kvindeundertrykkende?	26
Ytringsfriheden som skalkeskjul.....	34
Efterskrift - Muhammads status (fvmh)	38

"Mit valg af Muhammad til at lede listen af verdens mest indflydelsesrige personer overrasker måske nogle læsere og betvivles af andre. Men han er den eneste mand i historien, som både var succesfuld på det religiøse og materielle plan."

[Michael H. Hart. The 100: a ranking of the most influential persons in history, New York: Hart publishing company, Inc., 1978, 9. 33]

Indledning

Muhammad ﷺ er den enkeltperson, der har haft størst indflydelse på historiens gang, og har det fortsat den dag i dag. Og han vil med sikkerhed have det i fremtiden i løbet af resten af menneskehedens levetid. Takket være hans personlige indsats, hans livsforløb med anstrengelse, modstand og lidelse, er Islam nået ud til verdens afkroge og til os muslimer i dag. Han grundlagde en mægtig nation, som efter ham udbredte hans budskab, og hans lære, og på grundlag af dette sammensmeltedes en mangfoldighed af folkeslag under ét islamisk styre på en måde og med en hast, som er uset i historien.

Profeten Muhammad ﷺ blev i sin samtid hånet af lederne i Mekka. Han blev af de idoltilbedende arabere bl.a. beskyldt for at være løgner og sindssyg. Han blev krænket og forulempet af de, der ikke kunne hindre hans budskab i at vinde indpas i folks hjerter og opbakning blandt de magtfulde på datidens arabiske halvø. Og i dag hvor hans tilhængere udgør mere end en fjerdedel af menneskeheden, så er det bedste hans modstandere kan stille op imod ham ﷺ fortsat blot hån, latterliggørelse og gentagne krænkelser.

Muhammad ﷺ er blandt de mest ringeagtede historiske personer i vesten og har siden middelalderen været genstand for et væld af fordomme, usandheder, myter og fordrejninger. Som resultat af dette er holdninger til Muhammad ﷺ blandt almene folk i vesten oftest præget af uvidenhed og fordomme, og blandt "intellektuelle" er der tale om hadefulde løgne og absurde beskyldninger. De seneste krænkelser af profeten ﷺ viser, at denne tendens desværre fortsat gør sig gældende.

De få vestlige intellektuelle, der objektivt undersøger dette, bemærker da også den absurde fordrejning og misinformation, der omgærder emnet Islam og Muhammad ﷺ. Eksempelvis skriver den schweiziske journalist og forfatter Roger Du Pasquier i hans bog "Unveiling Islam":

"Vesten, om de er kristne eller afkristnet, har aldrig rigtig kendt islam. Lige siden de så islam dukke op på verdensscenen, er kristne aldrig ophørt med at fornærme og bagvaske den, for at finde retfærdiggørelse for at føre krig mod den. Islam har været genstand for groteske fordrejninger, af hvilke sporene stadig lever i det europæiske sind. Selv i dag er der mange vesterlændinge, for hvem islam kan reduceres til tre ideer: fanatisme, fatalisme og polygami...

...Islam har naturligvis været genstand for undersøgelser fra vestlige orientaler, der gennem de sidste to århundreder har offentliggjort en omfattende litteratur om emnet. Ikke desto mindre, hvor værdigt deres arbejde end har været, har de, særligt i de historiske og filologiske felter, bidraget meget lidt til en bedre forståelse for den muslimske religion i det kristne eller post-kristne miljø, simpelthen fordi de har undladt at vække stor interesse uden for deres specialiserede akademiske kredse. Man er tvunget til også at indrømme, at orientalske studier i vesten ikke altid har været inspireret af den rene ånd af videnskabelig upartiskhed; og det er svært at benægte, at nogle islam- og arabiskforskere har arbejdet med den klare hensigt at forklejre islam og dens tilhængere. Denne tendens var, af indlysende grunde, særlig

markant i de kolonialistiske imperiers storhedstid, men det ville være en overdrivelse at påstå, at det er forsvundet sporløst."

Den generelle uvidenhed om Islam understreges også af den franske læge og forfatter Maurice Bucaille i bogen, "Biblen, Koranen og videnskaben":

"Når man nævner islam for den materialistiske ateist, smiler han med en selvtilfredshed, der kun svarer til hans uvidenhed om emnet. I lighed med de fleste vestlige intellektuelle, uanset religiøs overbevisning, har han en imponerende samling af falske forestillinger om islam. Man må på dette punkt unde ham en eller to undskyldninger. For det første: bortset fra de nyligt vedtagne fremherskende holdninger blandt de øverste katolske autoriteter, har islam altid været genstand for en såkaldt "sekulær bagvaskelse" i vesten. Enhver, der har erhvervet en dyb viden om islam i vesten, ved lige præcis i hvilket omfang, islams historie, doktriner og mål er blevet fordrejet. Man skal også tage højde for det faktum, at dokumenter, der er offentliggjort på europæiske sprog om dette emne (bortset fra højt specialiserede undersøgelser) ikke gør arbejdet lettere for en person, der er villig til at lære."

I lyset af dette ønsker vi med dette hæfte at imødekomme fordommene og uvidenheden omkring profeten Muhammad ﷺ. De følgende afsnit vil i korte træk tilbagevise nogle af de mest udbredte og herskende fordomme, myter og usandheder om Muhammad ﷺ med solide argumenter. Dette for at udruste

muslimer i diskussioner om profeten og åbne øjne og hjerter hos de ikke-muslimer der oprigtigt ønsker det.

Vi ser gerne en saglig debat om, hvilket livssyn der er rationelt sandt, og hvilke værdier og systemer mennesket deraf skal indrette livet og samfundet efter. Men det er udelukket at indgå i diskussionen på præmisser, hvor Islams syn, værdier eller love er på anklagebænken og skal bedømmes ud fra det vestlige værdigrundlag. **Vesten har i kraft af sin egen historie, nutid og kultur ingen historisk eller moralsk legitimitet til at gøre sig til dommer over Islam, hvilket også klargøres i de følgende afsnit.**

Nærværende hæfte skal på ingen måde opfattes som omfattende, da emnet selvsagt umuligt kan rummes af et kort hæfte som dette. Det skal derimod betragtes som en øjenåbner og et oplæg til saglig og anstændig debat om profeten Muhammad ﷺ og mere bredt om hans budskab, Islam.

Muhammad – sand eller selverklæret profet?

Muslimere er overbeviste om, at Muhammad ﷺ er Skaberens sidste sendebud, og at hans profetskab ikke er begrænset af tid og sted, men derimod er han et sendebud for hele menneskeheden, til alle tider og alle steder.

Det endegyldige bevis på Muhammads profetskab er Koranens mirakel. Miraklet består i, at Koranen med sin unikke stil, konsistente sublimе retorik og dybe meninger for 1400 år siden udfordrede alle mennesker til at frembringe blot et kapitel på samme niveau som Koranen. Denne udfordring gælder til enhver tid og ethvert sted, men er til denne dag ikke blevet overvundet. Ydermere findes der i Koranen detaljerede videnskabelige beskrivelser af fænomener i naturen og mennesket, som først blev opdaget i det 20. århundrede takket være nye teknologiske opfindelser som spektrografen, mikroskopet og teleskopet [1]. Muslimernes efterlevelse af Muhammad ﷺ er derfor ikke et resultat af blind tro eller fanatisme, men en efterlevelse baseret på rationel overbevisning.

Vesten har dog aldrig haft modet til at tage debatten op om Koranens mirakel. Dette træder bl.a. frem i undervisningsmetoderne på folkeskolerne og gymnasierne, hvor lærebøgerne end ikke nævner, at Koranen kom med en udfordring til menneskeheden. I stedet har man tyet til substansløse smædekampanjer rettet mod profeten Muhammad ﷺ, hvor man bl.a. har påstået, at han selv skrev Koranen for at opnå magt, prestige eller rigdom.

Dette kapitel har ikke til formål at forklare Koranens mirakel. Her kan der henvises til udmærkede gratistilgængelige bøger og hjemmesider om emnet [2]. Derimod vil dette kapitel tilbagevise Vestens påstande om, at profeten Muhammad ﷺ selv opfandt og skrev Koranen ved at modargumentere de påståede motiver, han ﷺ skulle have for dette. Her vil vi kort gennemgå disse påstande via rationel, historisk og logisk analyse. Vi beder læseren om at overveje argumenterne grundigt.

De, som postulerer, at Koranen blev skrevet af Muhammad selv, har tilskrevet ham forskellige motiver for, hvorfor han angiveligt gjorde det. Disse "motiver" er vidt udbredt i de vestlige lande, hvor de bl.a. fremhæves i gængse lærebøger på de danske folkeskoler, gymnasier og universiteter. Motiverne kan dybest set deles op under følgende tre overskrifter:

- Materiel gavn, magt og prestige
- At forene araberne
- Epileptiske anfald eller illusioner

Da Muhammad ﷺ muligvis er den mest velbeskrevet og dokumenterede mand i historien, kan vi let undersøge disse påstande og perspektivere dem i relation til hans liv.

Velstand, magt og prestige?

Nogle hævder, at Muhammad ﷺ skrev Koranen for at opnå en form for materiel gavn, magt og status. Denne påstand er imidlertid grundløs og i strid med de historiske kendsgerninger.

Faktisk finder man, når man studerer Muhammads historiske biografi, at han havde det bedre ud fra et materielt synspunkt, inden han erklærede profetskabet, end efter han erklærede Profetskabet. Som 25-årig blev Muhammad ﷺ gift med en velhavende kvinde, Khadijah, og levede et relativt trygt og komfortabelt liv. Men efter hans erklæring om profetskab blev hans levestandard forværret dramatisk. Der kunne gå måneder, hvor han kun overlevede på dadler, vand og endda blade fra træerne. Alt dette som følge af de ekstreme forfølgelser, som han og hans familie gik igennem da han bar det islamiske kald. Dette var ikke blot et midlertidigt offer, men en livsstil indtil han døde. På intet tidspunkt i hans liv som profet levede han i et overdådigt palads eller i luksus af nogen art. Dette ændrede sig heller ikke efter, at mange muslimer blev succesfulde og velhavende i Medina. Hans hustruer klagede over deres fattige leveforhold og undrede sig over, hvorfor han fortsatte med at leve så fattigt, når der tilsyneladende ikke var behov for det. Han modtog en åbenbaring i den forbindelse, hvori Allah Den Ophøjede siger:

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّأَزْوَاجِكَ إِن كُنْتُنَّ تُرِدْنَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا فَتَعَالَيْنَّ
أُمْتَعِكُنَّ وَأُسْرِحْكِ سَرَاحًا جَمِيلًا . وَإِن كُنْتُنَّ تُرِدْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ
وَالدَّارَ الْآخِرَةَ فَإِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْمُحْسِنَاتِ مِنْكُنَّ أَجْرًا عَظِيمًا

O du Profet. Sig til dine hustruer: Hvis I ønsker dette liv, dets pryd, så kom, og jeg vil forsyne jer og sende jer bort på skønneste vis. Men hvis I ønsker Allah(s velbehag) og Hans Sendebud, og det hinsides, så har Allah visselig beredt en stor belønning for de retskafne iblandt jer. [Al-Ahzab, 33:28-29]

En af Muhammads følgesvende, Umar bin al-Khattab, beskrev hans hjem med følgende ord:

*Jeg bemærkede, at hans hjem kun bestod af tre stykker solbrændt læder og en håndfuld byg i hjørnet. Jeg kiggede rundt, men kunne ikke finde andet. Jeg begyndte at græde. Han (Muhammad) spurgte: "Hvorfor græder du?" Jeg svarede: "O Allahs sendebud! Hvordan kan jeg ikke græde? Jeg kan se aftrykkene fra din madras på dit ansigt (stråmadras, som efterlader mærker) og jeg betragter alt hvad du ejer i dette rum. O Allahs profet. Bed til Allah om at Han må fremskaffe rigelige af forsyninger til os. Perserne og romerne, som ikke bærer nogen sand tro eller tilbeder Allah, men tilbeder deres konger, de lever i haver med floder som strømmer gennem deres midte. Men den udvalgte profet og Allahs tjener lever i så skrækkelig fattigdom?!" Profeten hvilede sig på sin pude, men da han hørte mig sige dette, rejste han sig og sagde: "O Umar! Er du stadig i tvivl om denne sag? Lethed og luksus i det hinsides er meget bedre end lethed og luksus i dette liv. De vantro nyder deres provision af gode ting i dette liv, mens muslimerne har sådanne ting i vente for dem i det næste liv." **Berettet af Muslim***

Muhammad ﷺ døde fattig, og hans simple og ydmyge livsstil var selvalgt. Den mest endegyldige tilbagevisning af påstanden om, at Muhammad ﷺ ønskede penge og pragt er nedenstående beretning fra hændelsen, hvor Mekkas rigmænd og politiske ledere kom til ham i et forsøg på at standse hans kald til Islam:

"O Muhammad. Du er, som du selv er klar over, en nobel mand fra en nobel stamme og din afstamning sikrer dig en plads af ære. Og nu har du bragt en dybt bekymrende sag til dit folk, hvor du har splittet deres samfund (...) Lyt til, hvad jeg foreslår, og se om noget er det er acceptabelt for dig. Er det velstand du ønsker, så vil vi samle alle vores formuer og gøre dig til den rigeste blandt os. Søger du prestige, så vil vi gøre dig til vores overhoved og vil ikke træffe nogen beslutning uden dit samtykke. Søger du magt, så vil vi gøre dig til vores konge. '[Profeten Muhammads liv, Ibn Hishaam]

Hvis Muhammad ﷺ var begærlig efter magt og rigdom, så kunne han let have opnået sit mål uden at gennemgå trængsler, forfølgelser og fattigdom. Ydermere kan det tilføjes, at hvis en mand ønskede magt, velstand og prestige, så ville den bedste strategi ikke være at udfordre sit samfund og kritisere dets traditioner og love. En magtbegærlig mand ville søge en mere opportunistisk retning ved at tilfredsstille magteliten, rigmandsfolkene og masserne i samfundet. Et fænomen, som også er kendt som populismen, der hyppigt anvendes af de vestlige politikere i deres uhæderlige forsøg på at nå magten ved at bedrage vælgerne.

Forene araberne?

Påstanden om, at Muhammads mål med at erklære sig profet var at forene araberne er også vanskelig at forsvare, når man dykker ned i Muhammads biografi, og gennemlæser hans egne udtalelser, som fordømmer nationalisme, racisme og stammebånd.

For det første, hvis dette var hans mål, så kunne han let have opnået det, da Mekkas ledere tilbød ham magt og velstand, hvis han ophørte med at kalde til Islam. Quraish-stammen, som beboede Mekka blev anset for at være den mest noble arabiske stamme, da de var vogterne af arabernes afguder, som befandt sig i Kabaen i Mekkas centrum. Hvert år valfartede de arabiske stammer til Mekka for at tilbede deres afguder, hvorfor Mekka var et naturligt kulturelt og økonomisk centrum for araberne. For det andet, så eksisterer konceptet om nationalisme ikke i Islam. Islam gjorde livsanskuelsen til selve fundamentet for binding mellem folk, og ikke nationalisme, stammebånd, race eller etnicitet. Dette budskab findes i utallige beretninger fra Muhammad ﷺ, bl.a. beretningen, hvori han siger:

"Der er visselig ingen overlegenhed for en araber over en ikke-araber, eller en ikke-araber over en araber, eller en hvid person over en sort person, eller en sort person over en hvid person, undtagen via guds frygt." **Berettet af Ahmad.**

Koranen er også fyldt med vers, der rummer samme budskab. Et eksempel på dette er følgende vers:

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ
لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ

O mennesker. Vi har skabt jer af hankøn og hunkøn og gjort jer til nationer og stammer, for at I kan kende hinanden. Sandelig den mest noble af jer hos Allah er den mest gudfrygtige. [al-Hujarat, 49:13]

Ovenstående giver anledning til et vigtigt spørgsmål: Var denne Koran virkelig skrevet af Muhammad ﷺ for at forene araberne? Hvorfor ville han så indsætte et diametralt modsat budskab i denne bog, som taler imod arabisk nationalisme?

Historien viser faktisk, at da profeten Muhammad ﷺ påbegyndte sit kald til Islam, blev araberne mere splittet end nogensinde, og han mødte ikke andet end fjendskab og foragt fra de arabiske stammer, både dem fra Mekka og uden for Mekka. Derudover valgte profeten Muhammad ﷺ at promovere sine ikke-arabiske følgesvende, såsom Bilal al-Habashi, som kom fra Abbesinien (nuværende Etiopien) eller Salman al-Farisi fra Persien.

Var motivet for at erklære profetskab virkelig arabernes ledelse, ville det fra et taktisk synspunkt også være klogere for Muhammad ﷺ at sige, at Koranen var et produkt af hans egen genialitet, og derved overtage ledelsen. Men at fremstå som profet og skandalisere arabernes guder og traditioner lyder mere som vejen frem for en mand, der søger fredløshed og fjendskab frem for popularitet og magt.

Epilepsi og vrangforestillinger?

Da mange forskere som, ud fra de utallige historiske kilder, ikke kan benægte, at Muhammad ﷺ umuligt kunne have ønsket magt og formuer med hans budskab, samt at han besad en høj moralsk karakter, så er der nogle af dem, som benægter hans profetskab ud fra et andet argument. De påstår, at han var epileptiker eller led af vrangforestillinger, hvilket fik ham til at tro, at han var profet. Der findes dog ingen kilder eller bevis for at Muhammad ﷺ på noget

tidspunkt havde nogle symptomer på dette. Derfor er denne påstand grundløs og absurd. Alle beretninger om hans liv og alt historisk materiale tyder på, at Muhammad ﷺ levede et helbredsmæssigt normalt liv frem til sin død som 63-årig. Der er endda ikke-muslimske, vestlige islamforskere, der selv har afvist disse beskyldninger om epilepsi som værende falske og latterlige. Bl.a. John Davenport som skrev:

"Denne påstand om, at Muhammad led af epileptiske anfald er en af de falske, pinlige påstande fra grækerne, hvorved de forsøgte at sværte billedet af en mand, som kalder til en ny religion, og vende den kristne verden mod hans moralske adfærd og kvaliteter."

[Udhri Taqsir, side 20]

Dertil må man spørge, hvornår epileptiske anfald eller hallucinationer har frembragt et sammenhængende værk som Koranen med en unik stil, slående retorik og dybe meninger? Hvordan kunne Muhammad ﷺ ubevidst kende til tidligere nationer og profeter? Hvordan kunne han ubevidst besvare spørgsmål, som folk stillede ham med så stor præcision? Hvordan kunne han ubevidst, og som et resultat af epilepsi-anfald beskrive detaljer i fosterets udvikling, som videnskaben først kunne konstatere i det 20. århundrede? Påstande om epilepsi og hallucinationer kan altså let afvises som komplet meningsløse, når det gælder Profeten Muhammad ﷺ.

"Hans villighed til at gennemgå forfølgelse for sin overbevisning, den høje moralske karakter hos de mænd som fulgte ham og så op til ham som leder, og storheden i hans ultimative bedrift – vidner om hans fundamentale integritet. At påstå Muhammad var en bedrager giver anledning til flere spørgsmål end det besvarer. Ydermere er ingen af historiens mægtige personer så ringe værdsat i Vesten som Muhammad."

[William Montgomery Watt. Mohammad at Mecca, Oxford, 1953, side 52]

Konklusion

Vi har via historisk og rationel analyse påvist, at Muhammad ﷺ umuligt kunne have erklæret profetskabet pga. et brændende ønske om magt, rigdom eller pga. vrangforestillinger. Enhver, som objektivt studerer profeten Muhammads liv vil nå frem til denne konklusion. Som den verdenskendte britiske professor i arabisk og islamiske studier, William Montgomery Watt, skrev:

"Hans villighed til at gennemgå forfølgelse for sin overbevisning, den høje moralske karakter hos de mænd som fulgte ham og så op til ham som leder, og storheden i hans ultimative bedrift – vidner om hans fundamentale integritet. At påstå Muhammad var en bedrager giver anledning til flere spørgsmål end det besvarer. Ydermere er ingen af historiens mægtige personer så ringe værdsat i Vesten som Muhammad." **[Mohammad at Mecca, Oxford, 1953, side 52]**

Dermed må man spørge: Eftersom Muhammad ﷺ ikke sagde, at han var profet for hverken opnåelsen af magt, rigdom eller prestige... Hvorfor gjorde han det så? Dette efterlader et glimrende udgangspunkt til undersøgelse af Koranen, som profeten Muhammad ﷺ kaldte til... en undersøgelse af dens mirakel, som efterlader undersøgeren med det mest logiske svar: Muhammad ﷺ gjorde det ikke af personlige interesser, men som adlydelse af sin Skaber, Der udvalgte ham som et sendebud og udsendte ham som en retledning til hele menneskeheden.

Spredte Muhammad sit budskab med sværdet?

Blandt de ældste og mest udbredte løgne og beskyldninger mod Muhammad ﷺ er, at han spredte sit budskab ved at tvangskonvertere folk med sværdet. Disse beskyldninger kommer vel at mærke fra Vesten, som besætter andre folks lande pga. geostrategiske og økonomiske interesser og udbreder deres ideer og systemer med bombefly og tanks. Faktisk er det gennemgående for de fleste vestlige lande, med USA i spidsen, at deres udenrigspolitik gennem de sidste mange årtier fratager dem enhver ret til at pege fingre ad muslimernes ærefulde historie. Især når deres egne idealer, værdier og konventioner har vist sig at være så bøjelige, elastiske og selektivt praktiseret, at de ikke kan anses som andet end et dække over de reelle, uhæderlige motiver bag gentagne krige, besættelser, massakrer og forbrydelser imod menneskeheden.

For enhver person med en smule indsigt i den islamiske historie, vil beskyldning om, at Islam udbredtes med sværdet, dog forekomme virkelighedsfjern. Profeten Muhammad ﷺ etablerede nemlig en unik samfundsorden, uden sidestykke i historien, hvor han tillod folk af alle religioner, at praktisere deres tro. Blandt hans første tiltag, da han ankom til Medina og overtog magten, var indgåelsen af en pagt med jøderne, som garanterede dem beskyttelse og retten til at praktisere deres tro samt at gifte sig og arve i henhold til deres egen religion. Den kendte britiske orientalist og historiker, Thomas Arnold, skrev i "The preaching of Islam: a history of the propagation of the Muslim faith" (s. 69):

"Men om noget organiseret forsøg på at påtvinge tilslutning til islam over den ikke-muslimske befolkning, eller om nogen systematisk forfølgelse, med henblik på at udrydde den kristne religion, hører vi intet. Havde Kalifferne valgt at tage en af disse fremgangsmåder i brug, kunne de have fejlet kristendommen væk, lige så let som Ferdinand og Isabella drev islam ud af Spanien, eller Ludvig d. 14. gjorde protestantisme strafbart i Frankrig, eller jøderne blev holdt ude af England i 350 år."

Siden begyndelsen af Islams historie og Muhammads profetskab ﷺ har det stået klart, at islam er et budskab til hele menneskeheden, og at Muhammad blev sendt som en vejviser, et perfekt forbillede og en barmhjertighed til alle mennesker indtil dommens dag. Allah, Den Ophøjede siger:

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ

Vi har udelukkende sendt dig (o Muhammad) som en barmhjertighed til hele verden

[Al-Anbiya', 21:107]

Profeten Muhammads mission ﷺ var således en global mission om at sprede Islams budskab, værdier og love til hele menneskeheden. En mission, der efter hans død ﷺ, blev videregivet til muslimerne som et fællesskab, for at de skulle fortsætte med at sprede Islams lys til verdens folkeslag. Nogle af de grundlæggende værdier, som islam har pålagt muslimerne at viderebringe til resten af menneskeheden, er retfærdighed, social harmoni og økonomisk

stabilitet. Islam foreskriver desuden, at menneskeliv, ejendom, ære alle er værdier, som skal bevares og beskyttes.

Både de islamiske tekster, historien og nutidens virkelighed fortæller os imidlertid, at ingen af disse værdier i tilfredsstillende grad kan sikres i menneskelige samfund, hvis ikke Islam iværksættes som et politisk system. Udgangspunktet er derfor, at muslimerne, ligesom profeten Muhammad ﷺ hans ledsagere og generationerne efter dem, med en stat i ryggen, skal udsprede Islam gennem saglig diskussion og stærk argumentation over for folk og nationer, der bekender sig til andre levemåder og kulturer. Det er dog forventeligt og historisk set hyppigt, at nogle folks eller nationers magthavere, med alle midler, og uden hensyn til folkets bedste interesse, modsætter sig indførelsen af Islams system over befolkningen. I dette tilfælde har Islam fastlagt væbnet kamp, jihad, som midlet til fjernelse af den forhindring, som magthavernes militærstyrker måtte udgøre. Allah, Den Ophøjede siger:

وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ لِلَّهِ فَإِنْ انْتَهَوْا فَلَا عُدْوَانَ
إِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ

Og bekæmp dem, indtil der ikke længere er fitna (forfølgelse) og Allahs Deen (levemåde) bliver dominant. Hvis de da holder inde, er der kun fjendskab mod de uretfærdige [al-Baqara, 2:193]

Dette er på ingen måde det samme som løgner om, at muslimerne gennem historien tvang folk til, med sværdet for struben, at vælge imellem Islam og

døden. Tværtimod forbyder Koranen entydigt tvangskonvertering. Allah, Den Ophøjede siger:

لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ

Der er ingen tvang i religion (deen) [al-Baqara, 2:256]

Dertil kommer, at kampen for at fjerne disse militære hindringer skete, og altid skal ske, i henhold til Profetens lære om krigsførelse ﷺ. I adskillige autentiske beretninger forbyder han ﷺ drab på børn, kvinder og ældre, ligesom han forbød overgreb mod civile samt alle former for tortur. Blandt disse beretninger kan nævnes følgende:

Anas berettede, at Allahs Sendebud ﷺ sagde: "Drag ud, ved Allah, og i Allahs navn, og ifølge Allahs Sendebuds lære. Dræb ikke en svag ældre, dræb ikke et lille barn og dræb ikke en kvinde. Snyder ikke (i fordelingen), men saml jeres krigsbytte. Gør ret og gør godt, for Allah elsker sandelig dem, som gør godt" [Abu Dawud]

I en anden beretning siger Profeten ﷺ: "... og dræb ikke templernes folk".
[Ahmad]

Dette, sammenholdt med den retfærdige behandling og beskyttelse, som Islam sikrer alle samfundets individer, uanset etnicitet, køn eller tro, førte til den historiske kendsgerning, at muslimerne i mange af de områder, de erobrede, faktisk blev mødt som befriere. Følgende er blot få eksempler på bekræftelser af denne kendsgerning fra ikke-muslimske kilder:

"Når Umars tropper uden alt for stort besvær kunne erobre område efter område og by efter by i Persiens og Byzans' interessesfære, skyldes det, at muslimerne flere steder blev mødt som befriere."

[Bente Lund i "Kuplen, Muren, Graven" s.209]

Hvilket bedre udtryk for denne befrielse kunne man ønske sig, end at det erobrede Baghdad senere blev Kalifatets nye hovedstad.

“Til trods for, at fjendskabet voksede, lod muslimske regenter sjældent deres kristne undersåtter bøde for korstogene. Da saracenerne (araberne) endelig genvandt fuld kontrol over Palæstina, blev de kristne givet deres tidligere status som dhimmi (ikke-muslimske statsborgere). Den koptiske kirke havde ligeledes ringe grund til beklagelse under Saladins stærke regering, og under de tidlige Mameluk-sultaner, som efterfulgte ham, oplevede kopterne mere oplyst retfærdighed, end de hidtil havde kendt. Den eneste effekt af korstogene på de kristne egyptere var, at de forhindrede dem i at tage på pilgrimsfærd til Jerusalem, for så længe frankerne var ved magten, blev kættere forment adgang til valfartsstederne. Ikke før de muslimske sejre kunne de nyde deres rettigheder som kristne.” James Addison, “The Christian Approach to the Moslem” s. 35

Sammenlign denne behandling af kristne minoriteter under det islamiske styre med den måde, hvorpå muslimerne i dag behandles af den jødiske besættelse i det selv samme Palæstina. En besættelse, hvis fortalere tilsyneladende har glemt, hvordan de jøder, der i århundreder blev forfulgt i det kristne Europa, fandt beskyttelse og retfærdighed i de muslimske lande. En brutal besættelse, som støttes økonomisk, militært, politisk og moralsk af størstedelen af de vestlige regeringer, hvis politikere samtidig kommer med det ene udfald efter det andet imod Islam og dens behandling af anderledestænkende.

“Dette er årsagen til, at hævnens Gud; som alene er almægtig og ændrer de dødeliges imperium som Han ønsker, Han giver det, til hvem end Han ønsker, og ophøjer de ydmyge, som bevidner ondskabsfuldheden af de romere, som i alle deres besiddelser grusomt plyndrede vores kirker og klostre og fordømte os uden nåde; fra regionen i syd bragte sønnerne af Ismail (araberne) for gennem dem at befri os fra romernes hænder ... Det var en stor fordel for os at blive befriet fra romernes grusomhed, deres ondskabsfuldhed, deres vrede samt deres brutale nidkærhed over for os, og at finde os selv i fred”

[Michael den Ældre, patriark af Antioch (1166-1199), som citeret i "Chronique de Michael Syrien, Patriarche Jacobite d'Antioche"]

Dette er en kristen patriarks ord om muslimernes befrielse af hans folk fra romerne, som i øvrigt selv var kristne. Han skrev disse ord efter ca. 500 år med muslimsk styre i Antioch, som svarer til det nuværende Antakya i Tyrkiet. Sammenlign de muslimske erobrerers motiver og regler for krigsførelse med den amerikanske ødelæggelse af Hiroshima og Nagasaki. Eller sammenlign Michael den Ældres ord med det vietnamesiske folks syn på de amerikanske styrker, der skulle sikre dem "frihed og demokrati" og beskytte dem mod kommunismen gennem tæppebombning og kemiske våben. Kontrasten er skrigende, og den er velbegrundet. Af mere aktuelle eksempler kan nævnes krigen i Irak og Afghanistan, hvor også Danmark valgte at hoppe med på USA's neokolonialistiske vogn.

Under den store hungersnød i Irland, 1845, som resulterede i over en million døde, ønskede muslimernes Kalif, Abdul-Majid I, at sende en større pengesum som nødhjælp. Da denne sum langt oversteg, hvad den britiske Dronning Victoria selv havde sendt, krævede hun, at han begrænsede summen for ikke at stille hende i et dårligt lys. Dette bekræftes af den kristne præst Henry Christmas i "The Sultan of Turkey, Abdul Medjid Khan: A Brief Memoir of His Life and Reign, with Notices of The Country, its Navy, & present Prospects" skrevet i 1853. Til sammenligning har vi fra vestlig side 90'ernes sanktioner imod Irak, som medførte over 500.000 irakiske børns død pga. sult og mangel på medicin, hvortil den daværende amerikanske udenrigsminister Madeleine Albright sagde (i 60 minutes, 12/5/96): "Vi mener, at prisen er det værd"...

Af alle religioner, kulturer, og ideologier i menneskets historie er det kun Islam, der på den ene side spredte sin dominans gennem militære erobringer, mens den på den anden side i så høj grad fandt vej til de erobrede folks hjerter og sind uden nogen form for tvang. Hvad gjorde det muligt for muslimerne på historisk

rekordtid at erobre landområder, som strækker sig over tre kontinenter? Hvad fik folk og stammer i alle disse områder til at indtræde Islam i massevis, mens dem, som valgte at beholde en anden tro, og deres efterkommere levede sikkert og beskyttet blandt muslimerne i over 1000 år? Svaret kan kun ligge i selve Islams livssyn, værdier og systemer. Disse burde derfor være omdrejningspunkt for debatten om Islam, i stedet for grundløse beskyldninger og fabrikeret historie.

Er profeten Muhammads budskab kvindeundertrykkende?

Enhver, der har fulgt bare en lille smule med i nyhederne og samfundsdebatten de seneste år, vil være bekendt med det massive kulturelle og politiske angreb mod den muslimske kvinde. I frihedens navn stiller politikere fra hele det politiske spektrum sig ved folketingets talerstol, og foran tv-stationernes kameraer, og skyder med spredehagl mod den muslimske kvinde for at ramme alle aspekter af hendes liv. Vi er således alle bekendt med angrebet mod den muslimske kvindes påklædning, den islamiske børneopdragelse og i det hele taget Islams køns- og familiemønstre.

Helt grundlæggende handler alle disse angreb om, at fremstille Islam som en kvindeundertrykkende levemåde, der gør kvinden til andenrangs menneske, som domineres og styres – ja, nærmest ejes – af manden. Som alternativ til denne påståede undertrykkende tilværelse forsøger de vestlige politikere at ”tvangsfrigøre” (bemærk paradokset) den muslimske kvinde efter vestlig liberal model. Dette gør de, for blot at nævne få eksempler, gennem tørklædeforbud, tvangsindskrivning af 3-årige muslimske børn i institutioner, konstant overvågning af moskeers og muslimske friskolers foretagender, og ministre, der kalder til kamp mod ”social kontrol” af muslimske piger, fordi, man synes, det er for dårligt, at de ikke må have kærester.

Først og fremmest må vi fremvise det uoverraskende hykleri i, at vestlige politikere udnævner sig selv som den muslimske kvindes befriere. Det kvindesyn, som "frigørelsen" i Vesten har resulteret i, beskrives her af den amerikansk-dansk-indiske lektor på RUC, Mira Skadegaard Thorsens:

"Salg af kvindekroppen er en fuldstændig logisk konsekvens af vores syn på kvinder, køn og sex. Over alt beskrives kvinden som en vare, der skal tilfredsstille, behage og bedømmes på sine fysiske attributter. Derfor er et forbud mod prostitution en absurditet. Man kan jo ikke både acceptere det eksisterende kvindesyn og nægte kvinden retten til at sælge sig selv"
[Selvfølgelig kan kvinder købes, Information, 14. juli 2011]

I USA, "frihedens" og "frigørelsens" bannerfører, er der årligt omkring 1,3 millioner kvinder, der bliver udsat for vold af deres mandlige samlever. En tredjedel af alle kvindelige mordofre i USA i de sager, som anmeldes til politiet, er blevet dræbt af deres mandlige samlever. Det anslås, at en ud af seks amerikanske kvinder har været udsat for voldtægt eller forsøg på voldtægt, og af alle de voldtægter i USA, som anmeldes, er omkring 35% begået mod personer på mellem 12 og 17 år [3].

Her i Danmark var der alene i 2010 over 1000 piger mellem 12 og 20 år, der blev indlagt efter at have forsøgt at begå selvmord ved at indtage piller, ifølge tal fra Landspatientregistret. Også i 2010 viste en undersøgelse fra Statens Institut for Folkesundhed, at hver femte pige i 9. klasse har forsøgt selvmord eller har skåret i sig selv [4].

Dette, for ikke at tale om kvindehandel, spiseforstyrrelser, psykiske lidelser samt opløste familier. Alt sammen et resultat af det "oplyste", "frigjorte" vestlige kvindesyn, som pådutter kvinden både at være husmor, fotomodel og en karrierekvinde, der skal konkurrere på lige fod med manden uden at have hverken lige muligheder i praksis eller ligeværd i mændenes øjne.

Med denne baggrund in mente er det ikke svært at se, hvorfor flere og flere vesterlændinge, *særligt kvinder*, vender den vestlige livsstil ryggen. Mange vælger at konvertere til Islam, som har et fuldstændigt anderledes syn på både manden og kvinden og generelt de sociale forhold. Følgende er blot en lille del af de utallige noble udtalelser fra Profeten Muhammad ﷺ vedrørende kvinden:

"Kvinden er mandens anden halvdel" [Ahmad, Ibn Maja, Abu Dawud og Tirmidhi]

"Frygt Allah i jeres behandling af kvinder, for de er jeres hjælpere. I har fået dem som en betroelse fra Allah, og det var med Allahs ord, at intimitet med dem blev tilladt for jer. De har krav på, at I forsørger dem" [Bukhari og Muslim]

"De mest fuldkomne blandt de troende er dem, som har de bedste manerer, og de bedste af jer er dem, som er bedst ved deres kvinder" [Ahmad og Tirmidhi]

"De bedste af jer er dem, der behandler deres hustruer bedst, og jeg er den af jer, der behandler mine hustruer bedst" [Tirmidhi og Ibn Maja]

"Der er ikke en person, der har tre døtre eller tre søstre; eller to døtre eller to søstre, og som frygter Allah i sin behandling af dem og er god mod dem, uden at han kommer i Paradiset" [Ahmad]

"En troende mand bør ikke hade en troende kvinde. Hvis der en egenskab i hende, som han hader, så vil han være tilfreds med en af hendes andre egenskaber" [Muslim]

En mand kom til Allahs Sendebud ﷺ og sagde: "O Allahs Sendebud! Jeg ønsker at drage ud i kamp, så jeg er kommet for at rådføre mig med dig". Allahs Sendebud spurgte: "Har du en mor?" "Ja", svarede manden. Da sagde Allahs Sendebud: "Bliv med hende, for Paradiset ligger under hendes fødder" [Nasa'i]

En mand kom til Allahs Sendebud ﷺ og spurgte: "O Allahs Sendebud! Hvem er mest berettiget til min gode behandling?". Han svarede: "Din moder". Manden spurgte: "og dernæst?", og Allahs Sendebud svarede igen "din moder". Manden spurgte igen: "og dernæst?", og igen var svaret "din moder". Da manden endnu en gang spurgte: "og dernæst?", svarede Allahs Sendebud: "Din fader" [Bukhari og Muslim]

Disse noble udtalelser fra Profeten ﷺ gør det meget klart, at kvinden i Islam anses som et menneske, der skal behandles med respekt og værdighed, samt at hendes rolle som moder, hustru, datter og søster er uvurderlig og uundværlig.

Profeten Muhammad ﷺ blev sendt som en barmhjertighed til hele menneskeheden – ikke et bestemt køn, en bestemt etnicitet eller race. Hans budskab, Islam, kom ikke for at skabe kamp og rivalisering imellem kønnene, hvilket altid vil medføre social ubalance.

På grundlag af dette livssyn, hvor hverken køn eller etnicitet, men alene retskaffenhed afgør en persons værd, etablerede profeten Muhammad et familiemønster og en samfundsorden, hvor hvert køns rolle og ansvarsområder er veldefinerede af Allah, Den Alvide, uden at hverken manden eller kvinden bliver undertrykt. Allah har fastlagt forpligtelser og rettigheder, som er fælles for enhver muslim, mand som kvinde, og så har Han fastlagt bestemte rettigheder og pligter, som kun kvinden har, og tilsvarende for mandens vedkommende. Intet sted i disse regler gøres mandens opgaver mere værdifulde eller ærefulde end kvindens (se fx blot førnævnte hadith om moderens status), eller omvendt, og således sikrer Islams regler social harmoni, og befrier familier og samfund fra konstant rivalisering baseret på køn.

Mens de danske kvinder først fik stemmeret i 1915, havde de muslimske kvinder i Medina under Profeten Muhammads tid og fremefter ret til at stemme, når statslederen skulle vælges. Kvinderne var endda forpligtet til at tage del i ansvaret for at drage regenterne til ansvar. Et kendt eksempel er, da en kvinde stillede Umar ibn Al-Khattab (muslimernes anden Kalif) til regnskab, da han ønskede at begrænse den medgift en kvinde har krav på, hvorefter han gav kvinden ret og undlod at indføre begrænsningen. Profetens hustru, Aisha, var højt respekteret for sin omfattende viden, og efter Profetens død ﷺ blev hun ofte spurgt til råd af både mænd og kvinder, når der var tvivlsspørgsmål eller stridigheder, der skulle afgøres. Hun er et forbillede for alle muslimer, ligesom alle Profetens andre hustruer, idet Allah, Den ophøjede siger:

النَّبِيُّ أَوْلَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنفُسِهِمْ وَأَزْوَاجُهُ أُمَّهَاتُهُمْ

Profeten kommer før de troende end dem selv (i at dømme iblandt dem), og hans hustruer er deres mødre [al-Ahzab, 33:6]

Islam tillader kvinden at arbejde og at være arbejdsgiver. Hun kan handle, være lærer, forsker eller dommer, og hun kan eje og sælge ejendom og indgå forskellige typer af økonomiske transaktioner. Dog har Islam gjort det til mandens pligt at forsørge sin familie. Derfor er kvinden ikke forpligtet til at arbejde og tjene egne penge, men kan gøre dette, såfremt hun ønsker det, og manden har intet krav på sin hustrus personlige ejendom eller formue.

Historisk var det den muslimske kvinde, Fatima Al-Fihri, der i år 859 etablerede det første universitet, i den form vi kender dem i dag. Hun var selv en veluddannet kvinde og åbnede al-Qarawiyyin Universitet i Fez, Marokko. Blandt de fag, der blev undervist i på universitetet var Koran, islamisk jura, grammatik, retorik, medicin, matematik, astronomi, kemi, historie og geografi. Islam har altså en over 1000 år lang historie, hvor kvinden i høj grad levede en tryk tilværelse og spillede en aktiv og værdsat rolle, ikke kun i hjemmet og familien, men også inden for politik, uddannelse og handel. Men hvad er det så, der giver anledning til kritik af Islams kvindesyn?

Den forføjede vestlige kritik af Islams kvindesyn er et udtryk for, at man i Vesten måler Islam på nogle præmisser, som er baseret på Vestens historiske erfaring. Problemet er bare, at den vestlige, europæiske erfaring med religion og undertrykkelse af kvinder er totalt forskellig fra muslimernes erfaring, og derfor ikke kan bruges til at dømme Islam. I det kristne Europa blev kvinder anset som

undermennesker. De blev nægtet deres menneskelighed og blev anset som mænds ejendom. De havde stort set ingen økonomiske, politiske eller sociale rettigheder og blev generelt behandlet som årsagen til al synd og amoralskhed. Tertullian (ca. 160-225 e.Kr.), den første kristne teolog til at skrive på latin, skrev følgende om kvinder:

"Ved I ikke, at I hver især er en Eva? Guds dom over jeres køn lever i denne tid; skylden må derfor nødvendigvis også være levende. I er djævlens portåbning; I fjernede forseglingen på det forbudte træ; I er de første afvigere fra den guddommelige lov; I er hende, som overtalte ham, som djævelen ikke var modig nok til at angribe. I ødelagde så let Guds billede, manden. På grund af jeres afvigelse måtte selv Guds søn dø" [Tertullian, Om Kvinders Påklædning, Bog 1, Kapitel 1]

Augustin af Hippo, kirkefader og biskop af Hippo, (354 - 430 e. Kr.) udtalte om kvinden:

"Hvad er forskellen på om det er en hustru eller en moder, det er stadig Eva fristerinden, som vi skal være varsomme over for i enhver kvinde... Jeg kan ikke se, hvad kvindens funktion kan være for manden, hvis man ser bort fra funktionen af at føde børn"

Disse udtalelser kommer fra mænd, som var med til at grundlægge den forståelse af kristendommen, der skulle dominere det europæiske kontinent i århundreder frem. Og med sådan et syn på kvinden er det ingen overraskelse, at vold, hekseafbrænding og slavelignende forhold blev den historiske

virkelighed, som den europæiske kvinde gennemlevede. På samme måde er det heller ingen overraskelse, at den europæiske kvinde, efter i århundreder at have været undertrykt af manden, så manden som sin "fjende" eller rival og gjorde krav på "frigørelse".

Men muslimernes historie er, som beskrevet, en helt anden, og det er egocentrisk og snæversynet at antage, at Vestens historiske erfaring skal være grundlaget for alle menneskers mentalitet. Især når adskillige internationale meningsundersøgelser peger på, at muslimer verden over ser negativt på vestlig kultur og indblanding i deres samfund, og at de ønsker at løse deres samfundsproblemer, herunder spørgsmålet om kvindens status, på basis af Islam. Den muslimske kvinde har med andre ord ikke det samme historiske kompleks over sig selv og sit værd, som den vestlige kvinde har, og hun har derfor på ingen måde behov for at importere den vestlige model for "kvindefrigørelse". For mens manden i Europa undertrykte kvinden i kristendommens navn, så var den muslimske mand, efter profeten Muhammads forbillede, en ven, partner, beskytter og varetager for den muslimske kvinde.

Det islamiske kvindesyn og en korrekt praktisering af de islamiske love og regler garanterer kvinden en tryk tilværelse og en værdig, ærefuld plads i familien og samfundet. Enhver muslimsk kvinde burde i virkeligheden holde sit hoved højt og finde stolthed og ære i den status Allah og Hans Sendebud har givet hende. Og hun bør se det som sin pligt at viderebringe profeten Muhammads budskab til resten af verdens kvinder, så de også kan nyde et liv i ære, tryghed og harmoni.

Ytringsfriheden som skalkeskjul

I mange år har medierne og politikerne udlagt de gentagne hadefulde angreb mod profeten Muhammad ﷺ som en brav kamp for ytringsfriheden. Enhver, som har bespottet muslimerne, hvor amatøragtigt og afskyeligt det end er blevet gjort, har enten vundet priser eller blevet slået til ridder, eller er på anden vis blevet hyldet. Det så man bl.a. med Kurt Westergaard og hans kendte tegning, som skulle illustrere profeten Muhammad ﷺ som terrorist med en bombe i turbanen. På trods af, at illustrationen var mildt sagt meget kunstnerisk ringe, blev tegningen hædret af én enkelt grund – den var en bespottelse af Islam.

I 2010 modtog Westergaard en pris af selveste den tyske forbundskansler, Angela Merkel, for sin hån af profeten Muhammad ﷺ. Et lignende eksempel er fra 2007, da Salman Rushdie blev slået til ridder af den britiske dronning Elizabeth for hans hadefulde, usaglige bog, De sataniske Vers. Og i 2005 modtog Ayaan Hirsi Ali en frihedspris af den daværende danske statsminister Anders Fogh Rasmussen, for hendes bidrag til den hadefulde – og tillad os at gentage – helt og aldeles amatøragtige film, Submission. Anders Fogh Rasmussen ville ikke trække prisen tilbage, da det blev afsløret, at Hirsi Ali havde løjet om manuskriptet, som hun påstod, var baseret på hendes virkelige liv. Manuskriptet var én stor løgnehistorie, men det mente Rasmussen ikke havde nogen betydning – så længe filmen var et lavt angreb på Islam i ytringsfrihedens navn.

Og så kan vi heller ikke undlade at nævne daværende kulturminister, Brian Mikkelsens opfordring til danske kunstnere om at håne Islam, hvilket førte til, at Jyllands Posten lancerede de kendte tegninger. Brian Mikkelsen blev dengang vred over, at komikeren Frank Hvam sagde, at han ikke turde urinere på Koranen. Dette førte til, at Mikkelsen opfordrede til en kulturkamp mod det han betegnede som en middelalderlig muslimsk kultur.

"En middelalderlig muslimsk kultur bliver aldrig lige så gyldig herhjemme som den danske kultur, der nu engang er groet frem på det stykke gamle jord, der ligger mellem Skagen og Gedser og mellem Dueodde og Blåvandshuk." *[Brian Mikkelsen. Tale ved De Konservatives årsmøde, 24.9.2005]*

I september 2012 kom så endnu en krænkelse med den amatøragtige amerikanske film, Innocence of Muslims. Og endnu én med det franske blad Charlie Hebdos modbydelige og hadefulde tegninger af profeten Muhammad ﷺ 19/9 2012.

Udover dette er Koranen blevet sammenlignet med Hitlers Mein Kampf på talerstolen i det danske Folketing. Og den danske rigsadvokat betegnede profeten Muhammad ﷺ som en voldelig person i sit forsvar for Jyllands Postens tegninger, hvorved han enten udstillede sin uvidenhed eller mistænkelige motiver.

Med alle disse amoralske kampagner har Vesten formået at undgå en saglig debat om Islam og profeten Muhammads troværdighed. Det er snarere blevet til en konkurrence om, hvem der kan afbilde profeten Muhammad på den mest ækle og uværdige måde ﷺ. **Denne hetz mod Islam kan kun ses som tegn på afmagt og åndelig fattigdom fra den vestlige kulturs side i at**

præsentere blot ét holdbart argument mod profeten Muhammad ﷺ. I alt for mange år har man gemt sig bag ytringsfriheden frem for at indgå en saglig og anstændig debat med muslimer, og når muslimer så har reageret mod disse hadefulde angreb, er vi blev stemplet som barbarer.

Løgner bag ytringsfriheden er blevet afsløret utallige gange. Eksempelvis da den franske indenrigsminister, Manuel Valls, forbød demonstrationer den 19. september 2012 mod den anti-islamiske amerikanske film, Innocence of Muslims. Det franske blad havde frihed til at håne Islam med tegningerne, men muslimerne havde tilsyneladende ikke frihed til at udvise deres utilfredshed. Og at dette forbud, udstedt af den franske indenrigsminister mod muslimernes ret til at forsamles, sker lige netop i Frankrig, er ret ironisk, da Frankrig er kendt som frihedens højborg. Andre eksempler på dette hykleri, var da den britiske historiker, David Irving, blev idømt tre års fængsel i 2006 for at benægte Holocaust. Og listen af lignende eksempler er lang.

Disse begivenheder viser, at ytringsfriheden er et uhæderligt instrument i politikernes hænder, som de anvender, når de finder det passende. Så snart det går imod deres interesser, som da muslimerne i Frankrig ønskede at demonstrere, forsvinder ytringsfriheden på magisk vis. Muslimer bør derfor ikke lade sig narre, når vestlige politikere gemmer sig bag ytringsfriheden, når profeten Muhammad ﷺ, hånes på de mest afskyelige måder.

Såfremt det påstås, at ytringsfriheden er nødvendig for at stille magthaverne til regnskab, så har Islam ikke kun tilladt dette, men forpligtet muslimerne til at stille magthaverne til regnskab. Påstås det, at ytringsfriheden er nødvendig for at en fri debat kan herske i samfundet, så har Islam ikke kun tilladt dette, men forpligtet muslimerne til at debattere mod enhver saglig kritiker af Islam.

Ytringsfriheden er et skalkeskjul og et våben, som vestlige politikere og såkaldte kulturpersoner vil bruge til at tvinge muslimer til at acceptere gentagne hån og krænkelse af Islam. Det skal stå klart, at muslimerne aldrig nogensinde vil acceptere dette, under noget påskud. Til gengæld har den årelange stigmatisering af Islam i Vesten udstillet den vestlige kulturs fallit – ikke kun i manglen på saglige argumenter mod Islam, men dens gennemgående inkompetence i at behandle mindretalsbefolkninger med retfærdighed og værdighed.

يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَاللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ.
هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ
وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ

De ønsker at udslukke Allahs lys med deres munde, men Allah vil fuldkommengøre Sit lys, selv hvis de vantrø måtte hade det. Han er Den, som har nedsendt sit sendebud med retledningen og sandhedens deen (levemåde) for at den må overvinde alle andre levemåder, selv hvis afgudsdyrkerne måtte hade det [al-Saff, 61:8-9]

Efterskrift – Muhammads status (fvmh)

Kære læser,

Profeten Muhammad ﷺ er højtelsket af halvanden mia. muslimer verden over. Det ses tydeligt i muslimers hengivenhed over for ham overalt i verden. Og det kommer særligt til udtryk ved deres vrede, når han ﷺ gang på gang bliver hånet fra Vesten. Men hvad er årsagen til at vi muslimer holder Muhammad så kær? Og hvad vil det sige at elske profeten i praksis?

Profeten Muhammad ﷺ har givet os svaret på det mest grundlæggende spørgsmål i livet, nemlig meningen med vores eksistens. Han har forklaret os hvorfor vi lever, nemlig for at tilbede Allah gennem at efterleve Hans budskab i livet for derved at opnå Hans tilfredshed og succes i regnskabet efter livet. Derfor er efterlevelse af Muhammads befalinger det, der kan sikre os succes her i livet og i det hinsides.

Han ﷺ var udvalgt af Skaberen og påtog sig opgaven at være den sidste profet og sendebud og retlede menneskeheden med alle de besværligheder og ofringer, som det indebar. Han er det ultimative forbillede og den ultimative guide for muslimen, ja for mennesket i hvert eneste forhold og spørgsmål i livet.

Han modtog som det sidste menneske åbenbaring fra Skaberen, Allah, Den Ophøjede – ikke blot i form af den mirakuløse Koran, som indeholder Skaberens ord og beviser Muhammads profetskab ﷺ, men samtlige Muhammads

handlinger og udtalelser – al hans adfærd gennem hans 23-årige profetskab er en kilde til lovgivning for muslimer. Selv når Muhammad forholdt sig tavs over for noget, så var det baseret på åbenbaring. Og på alt dette er islamiske juridiske discipliner og videnskaber grundlagt. Dette er bekræftet af Allah, Den Ophøjede i Koranen:

وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ . إِنَّ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَى . عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقُوَىٰ

Han taler ikke af eget begær. Det er udelukkende åbenbaring der nedsendes.

Han er belært af Den Mægtige i Styrke [An-Najm, 53:3-5]

وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ

شَدِيدُ الْعِقَابِ

Alt, hvad Sendebuddet har bragt jer, skal I tage imod, og alt, hvad han har forbudt jer, skal I afholde jer fra! Og frygt Allah, da Allah er hård til at straffe. [Al-

Hashr, 59:7]

Med andre ord: hele Muhammads liv og levned er en del af åbenbaringen. Han og hans budskab ér Islam og dermed kilden til menneskets retledning. Muhammads liv er ikke blot en smuk og inspirerende fortælling. Det er en guddommelig reference i livet, som er mere værdifuld for muslimer end nogen anden nations grundlov. Hvis muslimerne bevarer denne forståelse af Muhammad ﷺ, vil ethvert forsøg på at nedværdige hans karakterer eller underminere hans betydning fejle og tilmed blot forøge muslimernes værn om

ham ﷺ - På samme måde vil ethvert integrationsprojekt og enhver politik, der tilsigter at afklæde muslimernes deres værdier og identitet, være dødfødt.

Så muslimers enorme kærlighed til Profeten Muhammad ﷺ bunder først og fremmest i vores dybe overbevisning om, at han er Allahs sendebud og Profet. Vi elsker Muhammad, fordi han er det bedste menneske der nogensinde har levet ﷺ. Vi elsker ham, fordi Allah har gjort det til en del af vores overbevisning. Og Profeten selv sagde: *Ingen af jer er sande troende, før end jeg er ham kærere end hans far, hans søn og alle mennesker.* [Bukhari]

Men hvad vil det så sige at elske profeten i praksis? Kærligheden til Muhammad ﷺ er nemlig ikke en abstrakt, eller blot en emotionel kærlighed. Der er heller ikke tale om en relativ kærlighed, således at én muslim kan elske ham på sin måde og en anden på sin. At elske Allah og hans Sendebud vil sige at følge Hans sendebud Muhammad ﷺ og efterleve alt hvad han har bragt os:

قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ. قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ

Sig: Hvis I elsker Allah, så følg mig, så vil Allah elske jer og tilgive jeres synder. Og Allah er tilgivende, barmhjertig. Sig: adlyd Allah og Sendebuddet, og hvis de vender sig bort, så elsker Allah sandelig ikke de vantro [Aal-Imran, 3:31-32]

Disse vers fra Koranen udtrykker den sande betydning af kærlighed til Allah og Hans sendebud ﷺ. Kærlighed til Muhammad skal være lig med lydighed til Muhammad ﷺ. Han skal være vores reference i alt i livet, stort som småt. Vi skal forholde os til alt, hvad han har meddelt os af Allahs påbud og forbud. Vi

skal kalde til det han kaldte til, arbejde for det han arbejdede for og kæmpe for det han kæmpede for. Det er derfor en selvmodsigelse, hvis man hævder at elske profeten Muhammad ﷺ mens man er ham ulydig eller forsømmer hans påbud. Det er også en selvmodsigelse, at påstå at man elsker Muhammad, men samtidig mener, at der er ting i livet, han ikke skal blande sig i. Fordi Muhammads budskab, Islam forholder sig til hele livet og indretter hele livet, i det private, individuelle og i samfundet. Sekularismens adskillelse af det guddommelige fra staten, livet og samfundet eksisterer ikke i Islam.

Så lad os som muslimer bestræbe os på at efterleve profeten Muhammads eksempel ﷺ. Lad os iklæde os hans manerer, lad os tilbede Allah som han gjorde det, indrette vores liv med ham som forbillede. - Og lad os ikke mindst arbejde for at etablere det samfundssystem, som han ofrede blod, sved og tårer for at opnå gennem det politiske arbejde for den islamiske stat, Kalifatet.

Lad os ikke nøjes med at være omhyggelige med at bede og faste og gifte os efter hans Sunnah, mens vi i de store politiske spørgsmål om hvilket styre og hvilken fremtid, den islamiske verden skal gå i møde, referer til vestlige, uislamiske ideer, systemer, forfatninger og love som er modstrid med Muhammads lære ﷺ. For at efterleve Muhammads lære må vi bringe hans sharia, hans lovgivning, tilbage, og vi må gøre det ifølge samme metode, som Muhammad fulgte for at etablere den islamiske stat. – Den stat som vil legemliggøre hele Muhammads projekt ﷺ og i praksis vise verden, hvad han stod for. Desuden er det kalifatet, der vil beskytte profetens ære mod usle forhånelser og krænkelser fra Vesten, og det er kalifatet der vil give Muhammads budskab dets ret ved at udbrede det i verden og praktisere det i dets fuldkommenhed i styret og samfundet.

فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا
فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا

*Nej, ved din Herre: De vil ikke være troende, førend de gør dig (o Muhammad)
til dommer i alt, hvad de strides om, og så de ikke finder nogen uvilje i deres
indre mod det, du afgør, men underkaster sig fuldstændigt.*

[An-Nisa, 4:65]

Kilder og noter

1. En detaljeret diskussion af Koranens mirakel kan ikke tages i dette hæfte. For læserens skyld kan to eksempler dog kort nævnes:
I) Koranens detaljerede beskrivelser af de mikroskopiske faser af fosterets udvikling i kapitel 23 vers 13-14. Denne forståelse for embryologien blev først opdaget, da forskere fik adgang til mikroskopet mere end tusind år efter Koranens åbenbaring. Professor emeritus Keith Moore fra Toronto Universitetet er blandt dem, som konverterede til Islam efter studie af disse vers.
II) Kapitel 51 vers 47 i Koranen, som taler om udvidelsen af universet, blev først opdaget i 1927 med hjælp fra den nyopfundne spektrograf.
2. Her kan mange gratis tilgængelige online-bøger anbefales, såsom bogen skrevet af Chadi Freigeh med titlen "Islam - livssyn og systemer". Der er ligeledes mange udmærkede hjemmesider på engelsk, såsom **www.linguisticmiracle.com** og **www.theinimitablequran.com**
3. U.S. Bureau of Justice Statistics, Sex Offenses and Offenders
[http://www.ncadv.org/files/DomesticViolenceFactSheet\(National\).pdf](http://www.ncadv.org/files/DomesticViolenceFactSheet(National).pdf)
4. Politiken 11/8 2010
<http://politiken.dk/indland/ECE1033576/hver-femte-pige-skader-sig-selv/>

MUHAMMAD

FORDOMME OG FAKTA

Hæftet er et debatoplæg, som tilbageviser nogle af de mest hyppige fordomme og usandheder om Profeten Muhammad (fvmh) og forklarer hans status og betydning for Islam og muslimer.

Hvem var manden, som verdens to mia. muslimer elsker så højt - og som gentagne gange bliver hånet fra vestlig side? Følgende er spørgsmål, som diskuteres i bogen:

- Muhammad - sand eller selverklæret profet?
- udbredte Muhammad sit budskab med sværdet?
- er hans budskab kvindeundertrykkende?

få svarene og argumenterne her

- velegnet til både muslimer og ikke-muslimer, som ønsker saglig diskussion om Profeten Muhammad (fvmh)

MUHAMMAD

FORDOMME OG FAKTA

Hæftet er et debatoplæg, som tilbageviser nogle af de mest hyppige fordomme og usandheder om Profeten Muhammad (saws) og forklarer hans status og betydning for Islam og muslimer

Hvem var manden, som verdens to mia. muslimer elsker så højt - og som gentagne gange bliver hånet fra vestlig side? Følgende er spørgsmål, som diskuteres i bogen:

- Muhammad - sand eller selverklæret profet?
- udbredte Muhammad sit budskab med sværdet?
- er hans budskab kvindeundertrykkende?

få svarene og argumenterne her

- velegnet til både muslimer og ikke-muslimer, som ønsker saglig diskussion om Profeten Muhammad (saws)

Udgivet af

Hizb ut-Tahrir - Skandinavien